

POUTNÍK

ROČNÍK XXIV
LISTOPAD 2020

HORNÍ ŽERANŮV - MARIÁNSKÁ HORA
POUTNÍ KOSTEL - NAROZENÍ P. MARIE

JAKUBOVICE - SV. ANTONÍN

DOLNÍ ŽERANŮV - SV. JIŘÍ

PETROVICE - SV. FRANTIŠEK XAVIERSKÝ

VERAŇOVICE - SV. JÁN KŘTEL

První svatě přijímání 4. 10. 2020

CÍRKEVNÍ A OBČANSKÝ KALENDÁŘ – LISTOPAD 2020

1. ne	Všech svatých	slavnost	Felix
2. po	vzpomínka na všechny věrné zemřelé		Památka zesnulých
3. út	sv. Martin de Porres		Hubert
4. st	sv. Karel Boromejský		Karel
5. čt	sv. Zachariáš a sv. Alžběta		Míriam
6. pá	výročí posvěcení farního kostela	slavnost	Liběna
7. so	sv. Wilibrod		Saskie
8. ne	sv. Gottfried (Bohumír)	32. v mezidobí	Bohumír
9. po	Posvěcení lateránské baziliky	svátek	Bohdan
10. út	sv. Lev Veliký		Evžen
11. st	sv. Martin		Martin
12. čt	sv. Josafat Kuncevič		Benedikt
13. pá	sv. Anežka Česká	svátek	Tibor
14. so	sv. Mikuláš Tavelič		Sáva
15. ne	sv. Albert Veliký	33. v mezidobí	Leopold
16. po	sv. Markéta Skotská		Otmár
17. út	výročí posvěcení kostela sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích / sv. Alžběta Uherská	svátek	Mahulena státní svátek
18. st	Posvěcení říms. bazilik sv. Petra a Pavla		Romana
19. čt	sv. Mechtilda z Helfty		Alžběta
20. pá	sv. Felix z Valois		Nikola
21. so	Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě		Albert
22. ne	sv. Cecílie	slavnost Ježíše Krista, Krále	Cecílie
23. po	sv. Klement I., patron diecéze HK	svátek	Klement
24. út	svatí Ondřej Dung-Lac a druhové		Emílie
25. st	sv. Kateřina Alexandrijská		Kateřina
26. čt	sv. Silvestr Guzzolini		Artur
27. pá	sv. Virgil		Xenie
28. so	sv. Manuset (Milislav)		René
29. ne	sv. Saturnin	I. adventní	Zina
30. po	sv. Ondřej	svátek	Ondřej

Titulní fotografie z prvního svatého přijímání (i ostatní) jsou převzaty z internetových stránek farnosti;
Texty jsou doplněny vlastní grafikou

POUTNÍKOVO POSELSTVÍ:

Moje milá farní rodino,

prožíváme období, kdy se nemůžeme setkávat jako farní rodina... ☹️ kdy žijeme v odloučenosti a zažíváme strach... Jako křesťané bychom se ale příliš bát neměli!!!

Často se teď mluví o boji o život, nám však jde o život věčný!!! To je něco víc. Více si to uvědomujeme i v tomto „dušičkovém“ období, které právě nastává a kdy se nebudeme zřejmě moct setkat ke společné modlitbě ani na hřbitově. Můžete tedy v tomto období nad tím alespoň více uvažovat.

Děti teď nemohou chodit do školy a nevíme, zda i v listopadu, až se k Vám dostane toto číslo, budou Vaše ratolesti stále ještě doma. Vím, že máte spoustu povinností a starostí... ale prosím, **PŘEDÁVEJTE JIM OSOBNÍ VZTAH S PÁNEM JEŽÍŠEM**, radost z víry ☺️! Bavte se s nimi o víře, čtěte s nimi biblické příběhy... Mluvte s nimi o naší základní literatuře – o Bibli a objevujte s nimi kouzlo svátostí.

S některými dětmi jsem měl příležitost se setkat na hodinách náboženství. Překvapilo mě, že mi většinou nebyly schopné (ani kolektivně) říct několik málo přikázání z Desatera Božích přikázání, že nedaly dohromady ani dvě svátosti ☹️, nevěděly, čím začíná Starý zákon a bohužel ani Nový, ☹️ co jsou evangelia, kolik máme evangelistů a jak se jmenují apod.

Prosím, nebuďme věřícími lidmi jen, že chodíme do kostela – a Bohu díky, že se tady chodí ☺️!

Chtějme víc – chtějme hloubku, chtějme zajet na hlubinu! Pak nás ani koronavirus nezastraší!!! ☺️ „*Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí. Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími; které předem určil, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy.*

Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal; jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? Kdo vznesl žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!

Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Jak je psáno: „Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku.“ Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval.

Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Římanům 8,28–39)

Možná si někteří z vás pamatují na pomocného biskupa pražského, Jaroslava Škarvadu, který zemřel před deseti lety a v jednom rozhovoru moc hezky řekl: „Víte, pro mě stárnutí je přibližování se cíli. A ten cíl stojí za to. Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani do srdce lidského nevstoupilo to, co Bůh připravil těm, kdo ho milují. Já tomu věřím. A tak se docela těším na ten velký den, kdy se to na mně uskuteční. Já už jsem starý a je jen otázkou týdnů nebo měsíců, kdy můj život na této zemi skončí. Ale já tam na konci nevidím nějakou tmou hrobu anebo pec krematoria. Na mě tam čeká otevřená náruč Boha, který mě provázel po celý život, a který mě právě chce dát definitivní život věčný.“

Bože, nevím den ani hodinu, kdy mě zavoláš, dopřej mi ale,
abych dobrým životem, milující Tebe, sebe a druhé,
byl v té chvíli připraven vstoupit do Tvé láskyplné Otcovské náruče.

Moc Vám ze srdce přeji zažívání této Boží jistoty a srdečně Vám žehnám!

Váš otec Jan ☺ +

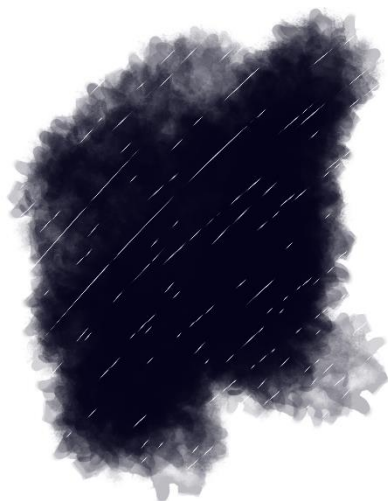
Pochmurná nálada

U okna sedím, dívám se ven,
noc je tak černá, daleko den.
Obloha tmavá, bez svitu hvězd,
i měsíc schoval se, nechce je vést.

Mám v sobě smutek, hořký jak blín,
náruč je prázdná, prázdný je klín
Smutek ten zjeví se jak černý pták.
Děšť jsou mé slzy. A já mám strach.

Děšť ťuká na okno smuteční blues.
Větr si odnáší mého srdce kus.

Pavčina Rösslerová

ZPRÁVY Z VATIKÁNSKÉ KUCHYNĚ

Zrušení výhrady svědomí ve vztahu k potratům (Francie; 14. 10. 2020)

Francouzská lékařská komora protestuje proti návrhu nového zákona, který přesouvá povolenou hranici interrupcí na přání z 12. na 14. týden těhotenství a lékařský personál zbavuje práva na výhradu svědomí. Návrh předložený nevládní parlamentní skupinou byl 8. října 2020 přijat v poslanecké sněmovně.

Papež vybízí vědce k etické odpovědnosti (Vatikán; 7. 10. 2020)

Varování před vývojem biologických zbraní: „*Nemožnost spatřit lidskou tvář a považování druhých za potenciální přenašeče viru je strašlivou metaforou globální krize, zneklidňující všechny ty, jimž leží na srdci budoucnost lidstva,*” píše papež František v poselství Papežské akademii věd.

Holandská zkušenost varuje před liberalizací eutanazie (Holandsko; 29. 9. 2020)

Když se každá sebemenší bolest může stát kritériem k legálnímu ukončení života, je křesťanské svědectví o smyslu utrpení a hodnotě života nesmírně významné. Poukazuje na to utrechtský arcibiskup, kardinál Willem Eijk, který je sám původním povoláním lékař. V komentáři k vatikánskému dokumentu „Samaritanus bonus” na příkladu své země varuje před šikmou plochou pozvolných ústupků na poli eutanazie.

Kardinál Czerny sloužil mši sv. ve vatikánské bazilice (Vatikán; 28. 9. 2020)

Česká komunita, žijící v Římě, oslavila národního patrona mši svatou u oltáře sv. Václava. Bohoslužbu zorganizovali členové České papežské koleje Nepomucenum v čele rektorem, otcem Romanem Czudkem. Svého křestního patrona uctil také velvyslanec České republiky při Svatém stolci Václav Kolaja spolu s ostatními členy naší římské ambasády.

Papež přijal polského prezidenta Andrzeje Duda (Vatikán; 25. 9. 2020)

Polský prezident Andrzej Duda navštívil Vatikán v rámci oslav 100. výročí narození Jana Pavla II. Po audienci u Svatého otce se sekal rovněž s šéfem papežské diplomacie, arcibiskupem Paulem Gallagherem.

Eutanazie je prohra jejích teoretiků i realizátorů (Vatikán; 22. 9. 2020)

Dokument Samaritanus bonus: „Milosrdný Samaritán je spolehlivým a věrným svědkem (Zj 3,14) spásonosné přítomnosti Boha v tomto světě” – tato slova uvozují dnes zveřejněný list Kongregace pro nauku víry, datovaný 14. 7. 2020 a zaměřený na „péči o lidi v kritických a konečných fázích života”. Sepsání dokumentu si vynutila stále vstřícnější legislativa v otázkách eutanazie a asistované sebevraždy.

Zamítnutí interkomunia v Německu (Vatikán / Berlín; 21. 9. 2020)

Kongregace pro nauku víry vyloučila eucharistické společenství mezi katolickou a protestantskou církví v Německu a teologicky jej zdůvodnila příliš velkými rozdíly v chápání eucharistie a církevního úřadu. „Zároveň v této otázce neexistují podklady pro osobní rozhodování ve svědomí“, stojí v listě, který kardinál Ladaria zaslal předsedovi německé biskupské konference, biskupu Georgu Bätzingovi.

ze zpráv Radia Vaticana pro Poutník vybral -zj-

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

CHRISTUS VIVIT

výňatek z posynodální Apoštolské exhortace papeže Františka
adresovaný mladým lidem celého světa – duben 2019

Kristus žije! (Christus vivit!) On je naše naděje a nejkrásnější mládí tohoto světa. Všechno, čeho se On dotkne, mládne, obnovuje se a naplňuje životem. Proto první slova, jimiž se chci obrátit na každého mladého křesťana, znějí: On žije a chce tě živého! On je v tobě, On je s tebou a nikdy neodejde. Jakkoli se můžeš vzdálit, Vzkříšený je vedle tebe, volá tě a čeká, že znovu začneš. Když pocítíš, že stárneš ze smutku, zloby, strachu, pochyb či selhání, On tam bude, aby ti dal sílu a naději!

„Nemůžeme být církví, která by neplakala nad dramaty svých mladých dětí. Nesmíme jim nikdy přivykat, protože kdo neumí plakat, není matkou. Plakat znamená trpět spolu. Zakoušet soucit. Soucit je základním momentem pro schopnost skutečné komunikace. Sdílet utrpení je přesným protikladem k uchylování se k okamžitým závěrům, které nás oddělují od druhých. Plakat znamená doprovázet. Mnozí si vzpomenu, jak mnoho se mluvilo během synody o významu doprovázení. O tom, jak lze či spíše je třeba doprovázet i toho, kdo chybí, nikoli proto, abychom chybovali spolu s ním, ale abychom mu osvětili mysl.

Mladí lidé jsou integrální součástí církve a je žádoucí, aby byli stále více zapojeni do jejího každodenního života. Neexistuje „církev mladých“. A neexistuje ani „církev s mladými nebo pro mladé“, existuje jediné „tělo“, církev, a mladí jsou jejími živými a kreativními údry, kteří svou přináležitostí přispívají k životu všech a podílejí se na hlásání evangelia a krásy života v Kristu.

Digitální prostředí je na jedné straně kontextem účasti na sociopolitické sféře a aktivního občanství, místem nezbytným ke komunikaci s mladými lidmi a potřebným pro pastorační aktivity, ale je také územím samoty, manipulace, zneužívání a násilí. Tyto uzavřené kruhy usnadňují šíření falešných informací a zpráv, živí předsudky a nenávist. Šíření fake news je výrazem kultury, která ztratila smysl pro pravdu a přizpůsobuje skutečnost partikulárním zájmům. Pověst některých lidí je ohrožena skrze povrchní mechanismy on line. A tento jev se dotýká také církve a jejích pastýřů.

Draží mladí, máte nekonečnou cenu! Nejste kusy, které se dají rozprodat v dražbě! Prosím vás, nenechte se koupit, nenechte se svést, nenechte se zotročit ideologickými kolonizacemi. Opakujte si to nepřetržitě: Nejsem v dražbě, není na mě vypsaná cena. Jsem svobodný! Zamilujte si tuto svobodu, kterou vám nabízí Ježíš. Křesťanství je Kristus. A Kristus je živý!

Franciscus PP. I

český překlad Radio Vaticana pro Poutník upravil -zj-

SNAŽME SE ZAMYSLET 19

Jakmile vyzpovídal otec Smith majora, který rád pil, hleděl mu podat svaté přijímání dřív, než se bude moci zase opít, a tak použil dispenze, která dovolovala věřícím na frontě přijímat bez postu. Major poklekl s jedním portugalským řadovým vojákem a s dvěma desátníky od kamerunských horalů u oltární mřížky v tmavém podvečerním kostele v Noeux-les-Mines. Otec Smith si přehodil přes uniformu bílou štolu a podal jim svaté přijímání, protože měli všichni nastoupit ještě tu noc do první linie a vybuchlý šrapnel jim mohl co nevidět dopomoci k tomu, že se toho rázem dovedí o Všemohoucím Bohu víc než sám Svátý otec.

Major byl vychován v Ampleforthu, ale od té doby se nalumpáčil po celém světě až až; v rozhovorech s páterem Smithem však vždycky tvrdil, že Bůh je v těchto věcech kavalír a že nenechá hořet na věky chlapa v pekle proto, že užil trochu legrace s děvčaty a se sklenicí. Páter Smith byl v svých shovívavějších chvílích náchylen souhlasit s majorem, neboť měl vždycky zato, že pravý křesťanský život je něco víc než buržoazní společenská hygiena a že ne každý, kdo říká Bohu: „Pane, Pane, já jsem nikdy nespal s hezkou herečkou,“ přijde do království nebeského; ale před majorem to nikdy nepřipustil, aby nepodporoval jeho náklonnost k oblíbeným hříchům. Místo toho mu citoval kázání, které pronesl monsignore O'Duffy v roce 1911 na svátek svatých Hippolyta a Kasiána před pijáckým bratrstvem Západoskotských katolických krejčí: „Nemylte se, drazí přátelé: dláždění pekla se hemží lháři, zloději, vrahy, pijáky a smilníky; ale tlačení smilníků je u pekelných plamenů největší, daleko větší než na finálovém zápase o pohár.“

Když páter Smith podal majorovi svaté přijímání, nevrátil se s ním do ubikací, protože ho nechťel uvádět do rozpaků po tom, co mu právě musil říci ve zpovědi o tom děvčeti z Rouenu. Místo toho zůstal klečet před svatostánkem, zakrytém bílými záclonami, které tiše svítily ve vlhkém večerním vzduchu. „Ó Bože,“ modlil se, „učiň, aby z této války vzešlo dobro; učiň, aby mužové byli stejně stateční v Tvé službě, jak jsou stateční v službě své vlasti; učiň ženy stydlivějšími, ale nikoli méně krásnými; utvářej jejich panenství podle panenství Tvé požehnané Matky a veď je po jejích stopách; dej mladým lidem pokoj v rozjímání Tvého božství; požehnej a rozmnož kněze a básníky; vykořeň z našich srdcí lásku k světské marnosti, k pohodlí a rozkoši; poniž bohaté a znič politické intrikány; a vylej na nás Svou milost jako mocnou řeku.“ Cítil se šťastnější, když se pomodlil tu modlitbu. Potom se modlil za starého námořníka, kterého vyzpovídal na smrtelné posteli v roce 1908, kdyby snad byl ještě v očištění. Potom se modlil sám za sebe, aby nehledal v bezbožnosti druhých odraz své vlastní bezúhonnosti. Kdesi daleko hřměla děla, jako když se valí hory, a otec Smith se modlil za ty, kteří snad v této chvíli umírají.

„Kde, k čertu, vězíte?“ zeptal se ho plukovník, ale otec Smith věděl, že to nemyslí tak zle; plukovník sice často říkával, že nemá faráře rád, ale říkal také, že nemá nic proti tomu, aby šli kněží na frontu, protože ví, že tam mají zvláštní práci.

Když konečně vyrazili, octl se páter Smith vedle alkoholického majora; zpočátku mnoho nemluvili, protože noc byla tak krásná. Pochodující vojáci vypadali také krásně, řada za řadou a hlava vedle hlavy. Chvilími zazpívali nějakou písničku, která, jak se zdálo, uklidňovala jejich ducha jako světský žalm. Ačkoli otec Smith věděl, že na těch písničkách není nic zlého, přece se mu zdálo, že by bylo vhodnější, kdyby zpívali žalmy jako jeptišky, zvláště když bojují v spravedlivé válce. Aby si dodal mysl, začal si sám zpívat polohlasně: „Požehnej tě všemohoucí Bůh, Otec, Syn a Duch svatý.“ Ale ta slova nějak nešla dohromady s rytmem písně „My jsme vojsko Freda Karna“ a tak toho nechal. Místo toho sklouzl v myšlenkách do marnivých představ a domyslů. Jak by bylo krásné, myslil si, kdyby tak dostal válečný kříž. A řád za vynikající službu a kříž královny Viktorie. Plukovník by se ho potom neptal, kde k čertu vězí. Plukovník by měl k němu respekt. A biskup, jak ten by byl spokojen, starý pán; a sestřičky a všichni ostatní. Potom však honem zapudil z mysli všechny ty představy, neboť věděl, že jsou hříšné a že ho svedla pýcha, aby hledal v snění čest a slávu, a věděl také, že takové sny, znásobené milionem, jsou hlavní příčinou světské bídy. Ucítil v sobě veliké štěstí, neboť si znovu uvědomil, co chtěl Kristus říci slovy: „Ten, kdo ztratí svůj život, nalezne jej.“

„Jářku, otče, smím vám položit jednu velmi teologickou otázku?“ zeptal se ho znenadání major piják. „Povězte mi: je to hřích, políbit při tanci děvče, když člověk nemá v úmyslu se s ním oženit?“

„To záleží na tom, jak se ten polibek dává,“ odpověděl páter Smith.

„Jinými slovy, člověk z toho nesmí chtít moc mít?“

„Obávám se, že ne.“

„Musím říci, že Bůh je na člověka někdy tuze přísný. Ale říkejte si, co chcete, já si přece myslím, že Bůh je příliš veliký kavalír, aby zničil člověka na věky jenom proto, že se trochu zapletl do ženské kštiny.“

Páter Smith přemýšlel. Snad má major pravdu. Snad Bůh opravdu nebere tyhle věci tak vážně. Aby se někdo dopustil těžkého hříchu, k tomu je koneckonců potřebí zloby, a většina mužských, kteří tuze pijí nebo běhají za ženskými, jsou v podstatě hodní chlapi. Lhát, podvádět, krást, ujímat mzdy dělníkům, hrabat peníze a vykřikovat veliké věty, aby se jimi zakryly malé myšlenky – to jsou hříchy, které volají k Bohu o potrestání, poněvadž ubližují víc jiným než těm, kteří se jich dopouštějí. A přece nestačí být hodným chlapem. Má-li být zachráněna jak společnost, tak jednotlivec, je k tomu potřebí ctností hrdinštějších; ale když se teď lidé naučili být hrdinští ve válce, snad se naučí být hrdinští i v míru. Otec Smith v to aspoň doufal. Odraz hvězd, který se třpytil na přilbách pochodujících vojáků, jim dodával krásného a přísného vzhledu. Dupot jejich nohou vytepával knězovu naději takřka do jistoty. Jsou to koneckonců stateční chlapi, a stateční chlapi nemohou zapadnout znovu do staré zbabělosti.

*z knihy B. Marshala „Plná sláva“
pro Poutník vybral -zj-*

CO SE DĚJE VE FARNOSTI**PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ ANEB „AŽ MÁŠ HODNĚ KAMALÁDŮ...”**

Milí a zlatí,

v neděli 4. 10. 2020 přijalo devět dětí z naší farnosti poprvé eucharistického Krista. Měla jsem tu čest a radost provázet je přípravou.

Začali jsme už v únoru, ale tváří v tvář jsme se setkali jen třikrát a potom jsme kvůli pandemii pokračovali distančně. Je to způsob nedostačující, protože text nenahradí pohled očí, nelze reagovat na aktuální otázky, není možnost projevit pochopení pro momentální situaci dítěte. Možná ale, že to bylo dobré pro rodiče, protože se snadno mohli napojit na systém přípravy a povídat si s dětmi o tématech, na která by třeba jinak nepřišla řeč...

Abychom si základní a podstatné věci zopakovali, sešli jsme se v pátek 25. 9. na faře, kde jsme setrvali až do sobotního večera.

Cílem tohoto setkání bylo ukázat dětem, že Ten, kterého přijmou, stojí za mnohem větší námahu, než vstřebat pár informací, že cesta s Ním je sice dobrodružství a vyžaduje odvahu, sílu a vytrvalost, ale každý jeden z nich má jistotu, že na ni nebude sám, dokonce ani tehdy, když se tak bude cítit.

Probrali jsme vše – od důvodu stvoření člověka až po přijetí Krista do svého života – a společně s dětmi, pomocnicemi Eliškou a Magdalénkou, otcem Janem a posléze i s rodinami připravujících se dětí jsme se snažili vytvořit společenství, které stojí na přijetí každého jednotlivce takového, jaký je, na vzájemné úctě a toleranci, na lásce a radosti...

Není v mých silách popsat radost, energii a čistotu, která sálá z dětí. Každé z nich je zázrakem a darem a projevuje se to na každém kroku, v každém úsměvu i v každé lumpárně a vzdoru.

Děkuji z celého srdce, že mi byli tito dárečci Bětuška, Anežka, Anička, Toník, David, Fanda, Gitka, Jenda a Natálka svěření a že jsme společně mohli ujít (a jak doufám ještě ujdeme) kus cesty.

Děkuji otci Janovi, že děti uspával ukolébavkou i pohádkou, ráno je budil radostným zpěvem i osvěžením a přes značnou vyčíženost věnoval čas a pozornost každému z dětí.

Děkuji rodičům za milou spolupráci, krásnou kytku a laskavá slova Víti při jejím předávání, za kafe, jehož nadšeným konzumentem jsem, za podpisy dětí na nádherném textu a děkuji za naprosto odzbrojující přání Barborky Kyšperkové, s očima jako studánky a hláskem znějícím zvukem zvonku: „Všechno nejlepší a ať máš hodně kamaládů.“

Tak přátelé i já vám přeji všechno nejlepší – no a ať v té partě, která společně s vámi kráčí za Kristem, máte hodně kamarádů!!!

-AM-

TOUR DE KOSTEL – PO STOPÁCH NAŠEHO NOVÉHO PANA FARÁŘE ANEB SEJDEME SE V JESKYNI

V těchto chladných a deštivých dnech se vracíme k jednou radostnému, prozářenému sluncem – devatenáctému září letošního roku, kdy jsme společně zažili náš první farní výlet s otcem Janem, nazvaný „Tour de kostel – po stopách našeho nového pana faráře aneb sejde se v jeskyni“. Byl to vlastně den plný očekávání. V první řadě, ačkoliv byl výlet pečlivě připraven a naplánován a zájem byl obrovský, vzhledem ke zhoršující se koronavirové situaci jsme vůbec netušili, jak to vlastně dopadne. Přestože se někteří zájemci z pochopitelných důvodů odhlásili, nakonec v sobotu ráno těsně po šesté hodině nasedlo v Dolní Čermné a dalších zastávkách do dvou autobusů celkem 95 účastníků. Naši první zastávkou byla obec Mříčná a kostel sv. Kateřiny Alexandrijské. Mohli jsme tak poznat farní kostel našeho pana faráře s vymalovaným interiérem, opravenou střechou a fasádou. Na práci i zajištění těchto oprav má otec Jan svůj velký podíl. Dozvěděli jsme se,

že mše svatě se v tomto kostele konají jen v neděli v 7:45 hodin (duchovní správce sem dojíždí z Jilemnice) a účastní se jich asi 25 farníků. Tentokrát však byl kostel při mši svatě, kterou pro nás – poutníky sloužil otec Jan a byla doprovázena rytmickou hudbou našich kytaristů, zaplněn téměř do posledního místečka. Mohli jsme si prohlédnout i místní faru, která je již částečně zrekonstruována a využívána pro ubytování poutníků a turistů. Pokračovali jsme dále do Jilemnice – „vstupní brány do Krkonoš“. Po vydatném a rychle zvládnutém obědě v příjemné místní restauraci jsme si prohlédli centrum města. Projeli jsme Peřimovem – rodnou obcí otce Jana a poté pokračovali na mariánské poutní místo Bozkov, které se nachází v Litoměřické diecézi. Jde o jedno z nejstarších poutních míst v Čechách s kostelem Navštívení Panny Marie Královny hor. Duchovní správu zde vykonávají kněží – Misionáři Matky Boží z La Saletty (saletini). Jejich znak, kříž s kleštěmi a kladivem, je umístěn na věži kostela. Od konce devadesátých let minulého století v kostele probíhají rozsáhlé opravy. Vyslechli jsme si zajímavé vyprávění místního kněze o historii

poutního místa i současných poměrech. Překvapilo nás, že s výjimkou poutí je účastníků na mších v tomto kostele jen tolik, že se dají spočítat na prstech jedné ruky. Kdo měl zájem – mohl se pokochat pohledem z věže kostela do širokého krásného okolí z místa, které leží na rozhraní Podkrkonoší, Českého ráje a Jizerských hor.

A nakonec jsme se opravdu sešli v jeskyni☺, tedy spíše před jeskyní. Prohlídka prostor v Bozkovských dolomitových jeskyních, přístupných pro návštěvníky, probíhala po skupinkách s časovým odstupem. Poté, kdy jsme ji zvládli a v plném počtu se sešli, bylo zaveleno k odjezdu – směr Dolní Čermná. Otec Jan nás upozornil, že při zpáteční cestě budeme na Jičínsku projíždět místy jeho jáhenského působení ve farnosti Vysoké Veselí. Věřících, kteří navštěvují kostely ve zdejším kraji, je opravdu málo a mše se v nich už konají jen několikrát do měsíce nebo třeba jen příležitostně. Poslední naší zastávkou byl nádherný dřevěný kostel sv. Jiří v Loučné Hoře. Ze sympatického povídání paní průvodkyně jsme pochopili a na vlastní oči se přesvědčili, že pokud existují lidé „srdcaři“ a Okrašlovací spolek, dají se se stavbou, která byla původně v neutěšeném stavu, jejím interiérem i varhanami, zvládnout velké věci.

Doufáme, že každému z účastníků výletu se alespoň částečně splnila jeho očekávání. Třeba i jednomu z malých poutníků, který zde našel své nové kamarádky – tety Jarušku, Olinku a Lenku.

Děkujeme otci Janovi za skvělé průvodcovství☺, Martě Marešové za perfektně zvládnutou organizaci☺ a těšíme se na další zážitky, které nás čekají při farním výletě v příštím roce.

účastnice výletu Hana Vágnerová

Pozn. red.: fotografie z tohoto výletu byly otištěny v minulém čísle na str. 15 a 16

NA SOBOTNÍ FREKVENCÍ PROGLASU

Mám ráda sobotní rána, zvláště, ta obyčejná, když není nic zvláštního a můžeme je trávit společně. Pravda, manžel Honza vstává většinou o něco dříve, po hygieně si zacvičí a modlí se ranní chvály, snažím se k němu připojit, ale někdy to nestihnou 😞. Po modlitbě jde nakrmit slípky a prasátka, v garáži zatopí pod bramborama, teď už i v kotli, abychom měli doma teploučko, nastartuje svoji babetku a zajede pro čerstvé rohlíky a „něco“ na ně. Vše se snaží stihnout tak, aby byl v osm hodin nahoře, kde zasedáme ke snídani.

Možná si říkáte, proč právě v osm, to je totiž doba, kdy rádio Proglas přebírá vysílání stanice TWR-rádia 7, kde běží pořad „Na sobotní frekvenci Proglasu“.

Moderátoři tohoto hodinového pořadu diskutují a povídají si s různými hosty na téma o životě s Bohem. Snídáme, u toho někdy více či méně posloucháme, záleží na tom, jak nás dané téma zaujme a zda přijdou ke stolu i děti, to si pak samozřejmě více povídáme. Užíváme si tento vzácný čas.

A proč to vlastně vše píší? V sobotu 10. 10. 2020 byly hosty pořadu Irena a Petr Smékalovi a mluvili o tom, zdali můžeme být v manželství šťastní, o tom, jak se jim to daří i jaké místo v jejich rodině patří Bohu. Bylo to tak super, že bychom ho rádi k poslechu doporučili všem.

Tento pořad i všechny ostatní se dají najít v <http://twr.cz/audioarchiv>. Je moc dobře, že se pořady do archivu ukládají a můžeme si je kdykoliv poslechnout znovu. Jsme za ně moc vděční, jsme vděční za vše, co nám pomáhá žít tak, že můžeme říci, že jsme v manželství šťastní!

Marie a Jan Moravcovi

AD: ANKETA POUTNÍKU

Dovolte mi, prosím, zvýraznit známou pravdu, že není možné se zavděčit lidem všem.

Mluvím o přepestrých závěrech hodnocení kvalit Poutníku. Většina výtek se mi jeví jako zbytečná, týkající se nepodstatného.

1) Fotek z akcí si užívám v obecním zpravodaji. Jsou hezké, ale život věřícího není přece jen pouhá akčnost. Takže v Poutníku stačí v obvyklé míře. Někdy by přišly vhod popisky.

2) Někdy vítám i něco z historie farnosti. Opět obecná pravda: Historie – matka moudrosti. Kdo se z ní nepoučí – nedopřeje znalost kořenů (rodinných, farních, obecních, církevních, politických...) sobě, potomkům, mladým obecně – ten si koleduje o to, že se zopakují nežádoucí jevy v rodině, farnosti, společnosti atd.

3) Informace o církvi vně čermenského katastru? V přiměřeném množství víc než důležité.

4) Stejně jako povědomí o kvalitní literatuře a kultuře vůbec, třeba i prostřednictvím drobných ukázek. Přece nebudeme dávat okolnímu světu důvod, aby nás považoval za nevědomé prostáčky, kteří ani pořádně nevědí, proč do těch kostelů chodí a co tam drmolí.

5) A (nejen) mladým představovat stručným, ale i statisticky výstižným způsobem to, jak nadstandardně si žijeme oproti drtivé většině světa, je víc než záslužné. A že je třeba za to moc děkovat. A že nemáme nic jistého. Že se lehko můžeme octnout v kůži většiny těch znevýhodněných, třeba i pronásledovaných (my staří to ještě pamatujeme) – nebo i migrantů...

Dalo by se pokračovat. Ale nebudu unavovat. Závěry – třeba odlišné – má právo si každý udělat sám. Ten můj zní:

Díky redakční, farní i ekonomické radě s prosbou o povždy transparentní informace. Nemají to lehké. A dík i všem, kdo pracují s dětmi a vůbec se duševně i fyzicky angažují v úsilí, aby farnost „šlapala“.

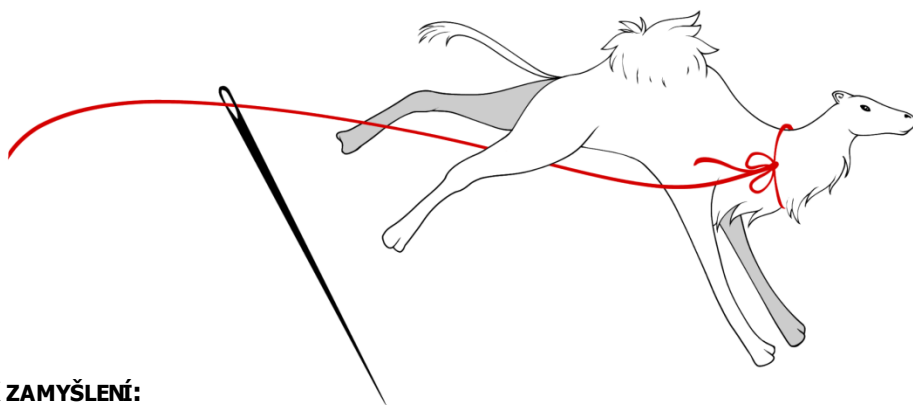
Marie Pecháčková – Dolní Čermná

AHOJ DĚTI,

BOHATÝ MLADÍK

Bohatý mladík se zeptal Ježíše: „Co mám dělat, abych získal věčný život?“ „Dodržuj deset přikázání,“ odpověděl Ježíš. „Dodržoval jsem je celý život,“ řekl mladý muž. „Je nutné udělat ještě něco,“ odpověděl Ježíš. „Prodej všechnu majetek a rozdej ho chudým. Pak přijď a následuj mě.“ Mladého muže Ježíšova odpověď velmi zarmoutila, protože měl velké bohatství. Ježíš řekl: „Pro boháče je obtížné dostat se do Božího království. To už je snazší, aby velbloud prošel uchem jehly.“

Lukáš 18, verše 18 až 30

K ZAMYŠLENÍ:

Jsi ochotný a schopný někoho obdarovat?

MODLITBA:

Pane Bože, pomoz mi, abych tě poslouchal a nebyl chamtivý, pokud jde o hezké věci a peníze.

HRA:

Opakem bohatého je chudý. Co je opakem následujících slov?

Mladý -
Smutný -
Snadný -
Moudrý -
Statečný -

Řešení z minulého čísla:

Prase, Velbloud, Orel, Jehně, Kokos

-em-

PRO STARŠÍ

HVĚZDNÉ TOLARY

Bylo jednou jedno děvčátko.

Mělo domov a rodiče, kteří se o ně starali a dávali mu všechno, co v životě potřebovalo. Jednoho dne však oba zemřeli, děvčátko zůstalo samo a jeho život rázem potemněl. Řeklo si: „Nezůstanu tady, kde je všechno chladné, smutné a nehybné. Půjdu mezi lidi. Půjdu do světa.“ Děvčátko nemělo nic, co by si s sebou vzalo, kromě oblečení, které mělo na sobě, a kusu chleba. Šlo a za nějakou chvíli potkalo žebráka. Třásl se zimou na kraji cesty a prosil. Jeho ruce říkaly, co ústa už vyslovit nedokázala: „Mám velký hlad, dej mi něco k jídlu.“ Děvčátko se dlouho nerozmýšlelo a podalo mu svůj chléb.

Byl to jen obyčejný kousek chleba, ale pro žebráka jako by se v temnotě jeho bídy na chvíli rozzářilo světlo.

Cesta šla dál. Po nějaké době děvčátko znovu uvidělo, jak někdo sedí u cesty. Bylo to dítě. Mělo na sobě jen krátkou košilku, třásl se a bylo celé promrzlé. „Ty ubohé děťátko,“ řeklo děvče, sevřelo ho do náruče a zůstalo u něj. Než odešlo, darovalo mu svůj šátek.

Byl to jen obyčejný šátek, ale pro dítě jako by se v temnotě jeho samoty na chvíli rozzářilo světlo.

Cesta trvala ještě mnoho dní, týdnů a roků. Pak děvčátko zase někoho potkalo. Byl to člověk, který prosil o pomoc. Byl starý, nepotřebný, zbytečný a lidem způsoboval jen výdaje. Odstrčili ho na okraj vesnice a tady zůstal. Děvčátko ho přijalo. Darovalo mu svou blízkost a dobré slovo.

Bylo to jen obyčejné dobré slovo, ale pro toho člověka jako by v temnotě jeho stáří zazářilo světlo.

Cesta vedla do hlubokého temného lesa. Děvčátko bylo téměř u cíle. Zestárlo, rozdalo mnoho ze své životní síly. Teď stálo na kraji temného lesa, na konci, o němž nikdo neví, co ho tam čeká. Než děvčátko vešlo do lesa, uvidělo, že na kraji cesty ještě někdo sedí. Bylo to dítě, na které nikdo neměl čas. Snad se mu rodiče ztratili, snad museli celý den pracovat a dítě nechali samo sobě. Děvčátko vědělo dobře, co dítě potřebuje, a než vstoupilo do lesa, darovalo dítěti svůj čas a lásku.

Byly to jen obyčejné chvíle, ale pro to dítě se na chvíli prozářil celý svět.

Děvčátko už nemělo nic. Vstoupilo do temného lesa a samo by potřebovalo, aby v jeho temnotě vyšlo světlo. A stalo se tak. Z nebe začaly padat hvězdy a oblékly děvčátko do krásných šatů, až celé zářilo a svítilo jako hvězda sama.

Celé nebe sestoupilo na zem, aby děvčátko obléklo do světla.

Hvězdné tolary, Bratři Grimmové (upraveno)

-em-

EKONOMICKÉ OKÉNKO

V měsíci září proběhlo mnoho farních akcí, pojďme se na některé z nich podívat z ekonomického pohledu.

V neděli 13. 9. 2020 se uskutečnila tradiční **pout' na Mariánské Hoře**. V letošním roce se pout' omezila pouze na duchovní stránku. Během tří nedělních mší se při sbírkách vybralo 36.175 Kč. Tato částka se pohybuje v porovnání s minulými roky na velmi vysoké úrovni. Pout' je vždy spojena i s výdaji, které jsou nutné pro její zajištění (pronájem pódia, pronájem toalet, ozvučení venkovních mší, doprava farníků na Mariánskou Horu, květinová výzdoba kostela a venkovního pódia, zajištění dechové hudby). Veškeré tyto výdaje v letošním roce činily 21.511 Kč.

Rozdíl mezi příjmem ze sbírek a výdaji na zajištění pouti je 14.664 Kč. Peníze budou použity na plánované opravy ve farnosti.

V sobotu 19. 9. 2020 vyrazily dva autobusy s 95 farníky na **farní výlet**. Od účastníků bylo vybráno 44.670 Kč. Vybíral se příspěvek na dopravu: dospělí 300 Kč, děti a senioři 150 Kč. Dále od účastníků bylo vybíráno vstupné do Bozkovských jeskyní (ti, kteří absolvovali prohlídku) a cena za konzumaci v restauraci (oběd a nápoje).

Náklady na autobus, občerstvení v restauraci a vstupné byly 43.353 Kč.

Vybráno tedy bylo o 1.317 Kč více než činily náklady, tato částka bude rovněž použita na plánované opravy ve farnosti.

Během měsíce září skupina dobrovolníků natřela veškerá **okna na faře**. Materiál potřebný k nátěru byl nakoupen za 3.464 Kč. Veškerá práce byla provedena skupinou dobrovolníků z řad farníků. Pokud by se měly spočítat hodiny, které tomu věnovali, určitě by to bylo neuvěřitelné číslo. Celý nátěr oken stál farnost pouze zanedbatelnou částku za materiál. Díky všem, kteří se ve svém volném čase věnovali této práci.

Ing. Jitka Židková, členka ERF

POUTNÍK BUDE OPĚT TROCHU JINÝ, ALE ZMĚNA BUDE ROZHODNĚ K LEPŠÍMU

Redakční rada se sešla 16. 10. 2020 večer a mimo obvyklého programu rozhodla o snížení nákladu farního časopisu a zvýšení kvality jeho provedení. Vycházela přitom hlavně z výsledků ankety, uveřejněných v minulém čísle. Poutníkově poselství dostane o jednu stránku větší prostor, aby zbylo místo třeba i na fotografie. Zprávy z vatikánské kuchyně budou kratší, standardně na jednu stranu, i když není vyloučeno, že při větším množství závažných zpráv se to změní. Větší prostor dostane i rubrika o dění ve farnosti, opět v závislosti na množství doručených ohlasů a příspěvků.

Ale hlavní změna bude v tom, že od čísla 11, které držíte v ruce, je náklad snížen na 150 kusů, protože praxe ukázala, že mnoho výtisků zbývá. Přístupuje k tomu

i skutečnost, že kostely navštěvuje v souvislosti s pandemií méně věřících, buď proto, že jsou nemocní či v karanténě, nebo v důsledku dovoleného počtu účastníků při mši svaté, který je v současnosti směšně nízký.

A proč o tom píšeme v rámci ekonomických zpráv? Celková cena za tisk se téměř nezmění, ale výtisky, které zbývaly, nikdo nezapltil, a tak jsme každý měsíc vyhazovali zbylých cca 150 ks, což bylo za cca 1200 Kč měsíčně. Navíc: když časopis rozdávali ministranti, tak se v rodinách často sešlo více výtisků, což není problém ani teď, když bude zájem. Poutník tedy bude ve všech kostelech na stolku, vždy kolem prvního dne v měsíci.

Proto po prostudování všech možností a porovnání poměru „kvalita: cena“ bude mít každý výtisk barevnou obálku s fotografiemi, které si farníci přáli, a 16 stran textu s černobílými fotografiemi či grafikou. Obnoví se i upozornění, že Poutník je neprodejný a že pochopitelně zůstává možnost finančního příspěvku do pokladničky; tím se oddělí příspěvek od běžné sbírky. Cena jednoho černobílého doposud vydávaného Poutníku by při sníženém nákladu 150 ks by vyšla na 14,20 Kč za kus, takto se 4 barevnými stranami navíc vychází na 20 Kč.

Doufáme, že budete spokojeni.

redakční rada Poutníku

INFORMACE ZE 3. JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI DOLNÍ ČERMNÁ

V úterý 22. září 2020 se konalo 3. jednání Pastorační rady farnosti (PRF). Bodů na programu jednání bylo opět hodně. Podáváme přehled některých projednávaných věcí.

Otec Jan předložil PRF podrobně zpracovaný plán událostí do konce letošního roku a pro začátek roku 2021 a také plán nedělních mší svatých zaměřených pro děti a mládež a mší svatých s katechezí pro děti při bohoslužbě slova do konce školního roku 2020/2021, který připravil v součinnosti s paní Annou Motlovou. Tyto plány přijala PRF s vědomím, že konání jednotlivých akcí bude samozřejmě záviset na aktuální (epidemiologické) situaci a přijatých opatřeních. V rámci plánu událostí byl kromě tradičních akcí farnosti vysloven souhlas s konáním litaní ke sv. Václavu v neděli 27. září 2020 večer při svíčkách u sochy sv. Václava, jejichž součástí bude modlitba za národ a modlitba v době pandemie. Probíraly se změny časů mší v souvislosti s přechodem na zimní čas, průběh a časy slavnosti všech svatých 1. listopadu a vzpomínky na všechny věrné zemřelé 2. listopadu a to ve farním kostele, filiálních kostelích ve Verměřovicích a Petrovicích a pobožností na všech třech hřbitovech. Podrobně se projednávaly farní akce adventní, především pak adventní duchovní obnova, která se bude konat, dá-li Pán, v sobotu 12. prosince a povede ji P. ICLic. Karel Moravec. Celý program duchovní obnovy bude mít tento průběh:

- zahájení v pátek 11. prosince při mši svaté v kostele v Dolní Čermné v 19 hodin,

- v sobotu 12. prosince v 8 hodin v kostele v Dolní Čermné mše svatá, poté blok přednášek v Orlovně (cca do 12 hodin), zakončení společnou adorací v kostele,

- v neděli 13. prosince od 14 do 17 hodin příležitost ke svátosti smíření před Vánoce, ve farním kostele budou zpovídat dva kněží ve zpovědnicích a otec Jan v sakristii.

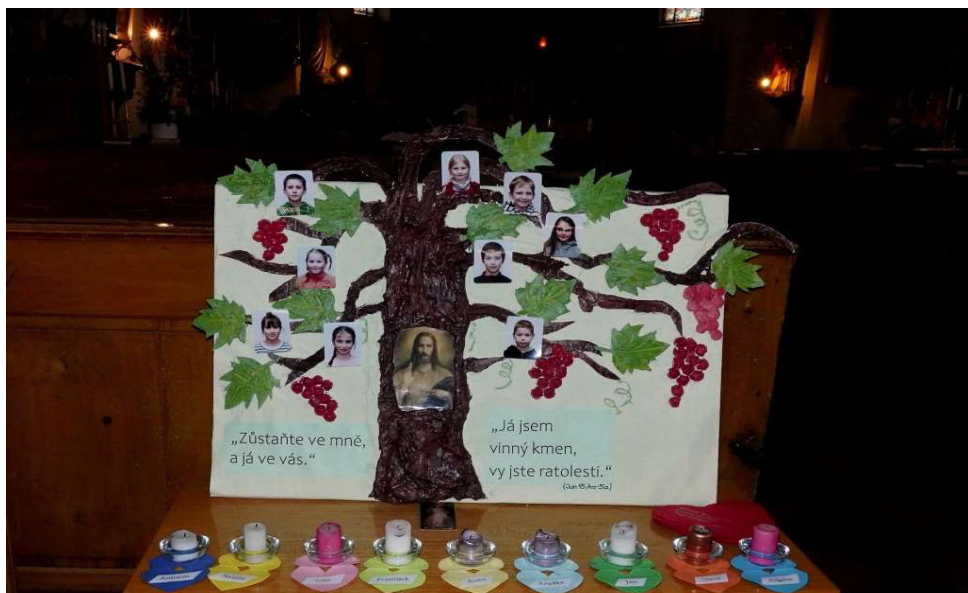
V době vánoční by téměř vše mělo proběhnout obvyklým způsobem, návrhy ohledně konání mší svatých 24. prosince ještě budou dořešeny na dalším jednání PRF. Letos svátek Svaté rodiny, kdy při všech mších svatých proběhne i obnova manželských slibů, připadá hned na den po vánočních svátcích, tj. na 27. prosinec. Ve stejný den od 16 hodin bude v kostele v Dolní Čermné Vánoční koncert cimbálky z Červeného Kostelce (koledy) a poté v Orlovně proběhne požehnání vína a večer s vínem a cimbálkou. Termín konání šachového turnaje na faře je stanoven na 30. prosince od 15 hodin.

Vrátili jsme se také k některým záležitostem, které vyplývaly ze zápisu 2. jednání PRF z 11. srpna: pozitivně byl ohodnocen farní výlet konaný dne 19. září. Ohledně vydávání časopisu Poutník otec Jan stručně informoval o výsledcích ankety k podobě farního časopisu, která proběhla v září s tím, že podrobně bude zveřejněna v říjnovém vydání Poutníku; diskutována byla otázka příspěvků do Poutníku a počet vydávaných výtisků. Byly zrekapitulovány záměry ve farnosti: otec Jan uvedl, že členové PRF, ERF a angažování farníci se v pondělí 24. srpna 2020 sešli na dohodnutých místech k posouzení záměrů, závěry jsou následující – zpovědní místnost ve farním kostele byla odsouhlasena s umístěním místo starší zpovědnice, při vchodu do kostela vlevo; bylo proměřeno, předáno firmě ke zpracování projektu a realizaci. Obětní stůl na Mariánskou Horu a nový ambon - již v srpnu zde byl odborník, který poslal návrh ve třech variantách, včetně variant dřevořezb na ně a cenové nabídky. Členové PRF řešili výběr z předložených variant. Obětní stůl do Petrovic se také bude realizovat. Na všechny tři projekty má o. Jan – farnost – sponzory. Využití kaple sv. Barbory je vhodné. Kaple byla uklizena a již byla využita při první katechezi pro děti. Časem je třeba samozřejmě udělat větší opravy. Betlém zůstane na stávajícím místě, bude promyšlena možnost umístění níž (aby na něj viděly i děti). Bude řešeno ve druhé polovině adventu v součinnosti kostelníků a truhlářů. Ohledně vytápění fary otec Jan uvedl, že po dalších konzultacích se zpracovávají cenové nabídky dvou variant na vytápění fary a to plynem a elektřinou, které budou dořešeny v ERF.

Pastorační radou farnosti byl vysloven souhlas, aby se při mších svatých 17. a 18. října konalo společné udílení svátosti nemocných. Byl projednán návrh na zakoupení webkamery pro přenosy bohoslužeb z farního kostela pro případ vyhlášení nouzového stavu a výrazného omezení počtu účastníků na nich. Členům PRF byla podána informace o účelové sbírce na vybavení fary a jejím využití.

V letošním roce by se mělo uskutečnit ještě jedno jednání PRF a to 24. listopadu 2020 od 18 hodin na faře v Dolní Čermné.

Hana Vágnerová

První svaté přijímání 4. 10. 2020

zleva:

Gita Sojáková, Anička Macanová, Natálka Hnátová, Anežka Kyšperková, Jenda Šebrle, Fanda Beneš, David Němeček, Bětuška Hašková, Toník Mareš; doprovázejí Monika Bednářová a Eliška Zpěvák

První svatě přijímání 4. 10. 2020

POUTNÍK – LISTOPAD 2020

Vydává: farnost sv. Jiří, 561 53 Dolní Čermná 1

Internet dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz, Bankovní spojení: 155816135/0300

Redakční rada: Zdeněk Ježek -zj-, P. Jan Lukeš -jl-, Anna Motlová -AM-, Eliška Motlová -em-, Lukáš Nastoupil -ln-

Grafické zpracování: Alice Adamcová, Jiří Adamec

Tisk: HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231

Uzávěrka příštího čísla: 13. 11. 2020. E-mail pro příspěvky: chmup@seznam.cz

Výrobní náklady 1 výtisku – 20 Kč

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti; je možná finanční spoluúčast.